

بررسی آلودگی میکروبی رودخانه هراز و تعیین کاربری های مجاز آب رودخانه با توجه به استانداردهای جهانی

ناهید شهسواری پور^{۱*}

n_shahsavaripour@yahoo.com

عباس اسماعیلی ساری^۲

تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۲۰

تاریخ دریافت: ۸۶/۲/۱۵

چکیده

محدودیت منابع آب و افزایش احتمالی آلودگی آب‌ها به انواع آلاینده‌ها در اثر فعالیت های انسانی منجر به تشدید طرح کنترل کیفیت آب‌ها گردیده است. از طرفی پیامدهای اجتماعی و اقتصادی ناشی از مصرف مستقیم و غیر مستقیم آب آلوده اهمیت این کنترل را دوچندان کرده است. آلودگی مدفوعی منابع آب یکی از مشکلات مهم و اساسی بهداشت آب می باشد که جهت جلوگیری و پیشگیری از اپیدمی بیماری‌های میکروبی گوارشی، شناسایی آن‌ها حایز اهمیت است. به منظور مطالعه و تعیین کیفیت آب رودخانه هراز نمونه برداری از این رودخانه طی سال‌های ۸۳-۱۳۸۲ به صورت ماهانه از ۱۷ ایستگاه در محدوده امام زاده هاشم تا پلیس راه بایجان انجام گرفت. نمونه های آب از نظر آلودگی میکروبی با توجه به شاخص های موجود (ایشرشیاکلی، کل باکتری های مدفوعی و کلیفرم مدفوعی) مورد بررسی و آنالیز قرار گرفت. نتایج نشان داد که میزان آلودگی در پایین دست رودخانه بیشتر از بالا دست رودخانه می باشد و آلودگی میکروبی رودخانه هراز در فصل بهار در تمامی ایستگاه‌ها بیشتر از سایر فصول است. نتایج همچنین بیانگر این است که میانگین ایشرشیاکلی و کلیفرم در آب‌های رودخانه هراز در مقایسه با استانداردهای جهانی به دلیل انواع فاضلاب‌های خانگی، شهری، کشاورزی، ازدحام جمعیت و... از حد استاندارد تعیین شده برای اکثر کاربری‌ها بسیار فراتر بوده و آب این رودخانه از کیفیت بهداشتی مناسبی برخوردار نیست.

واژه های کلیدی: رودخانه هراز، آلودگی میکروبی، ایشرشیاکلی، کلیفرم، استان مازندران.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس* (مسئول مکاتبات)

۲- دانشیار و مدیر گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

چون تمام دنیا از رودخانه ها به عنوان منابع مهم اقتصادی استفاده های مختلفی به عمل می آید که اهمیت آن ها را برای ما مشخص می سازد. استفاده از آب های جاری و سطحی معمولاً بدون برنامه ریزی بوده و حداکثر بهره برداری از آن ها صورت می گیرد (۵). رودخانه هراز از زمان های کهن به عنوان یک منبع آبی مهم در زندگی مردم منطقه نقش مهمی را ایفا نموده که بقایای راه های سنگی و آثار باستانی حاشیه رودخانه نشان دهنده این حقیقت است. امروزه نیز این رودخانه نقش مهمی را در زندگی مردم منطقه به خصوص در بخش کشاورزی ایفا می کند. ولی متأسفانه عدم مدیریت صحیح آب آن و کم توجهی به آلودگی و حفاظت از این رودخانه، دپوی زباله های شهری در جوار آن، تخلیه فاضلاب های صنعتی و شهری و روستایی به داخل رودخانه هراز باعث گردیده تا از کیفیت آن کاسته و بر آلودگی آن افزوده شود. با توجه به اهمیتی که آب رودخانه هراز در کشاورزی منطقه حوزه آبریز خود و به ویژه در محیط زیست دریای خزر دارد و همین طور با توجه به اهمیت حیات آب زیان، حفظ تعادل اکولوژیکی رودخانه هراز و شناخت هر چه دقیق تر وضعیت کیفی آب رودخانه انجام مطالعه ای در زمینه آلودگی میکروبی این رودخانه امری ضروری به نظر می رسد. یکی از رایج ترین خطرات آب آلودگی مستقیم و غیر مستقیم آن توسط پساب های آلوده به مدفوع انسانی و یا حیوانی می باشد. شرب چنین آب های آلوده و یا استفاده از آن در طبخ و آماده سازی برخی غذاها یا تماس از طریق شستشو و حمام کردن، حتی تنفس بخار آب آلوده ممکن است بیماری هایی را موجب شود. آلودگی مدفوعی منابع آب یکی از مشکلات مهم و اساسی بهداشت آب می باشد که جهت جلوگیری و پیشگیری از اپیدمی بیماری های میکروبی گوارشی شناسایی آن ها حایز اهمیت می باشد (۶). در حال حاضر جهت کنترل کیفی آب علاوه بر پارامترهای فیزیکوشیمیایی، آب را از نظر آلودگی میکروبی با توجه به شاخص های موجود (کل باکتری های مدفوعی، کلیفرم ها و ایشرشیاکلی) مورد آنالیز و بررسی قرار می دهند (۲). به منظور مطالعه و تعیین وضعیت آلودگی میکروبی آب رودخانه هراز، مقایسه آلودگی میکروبی در ایستگاه های بالا

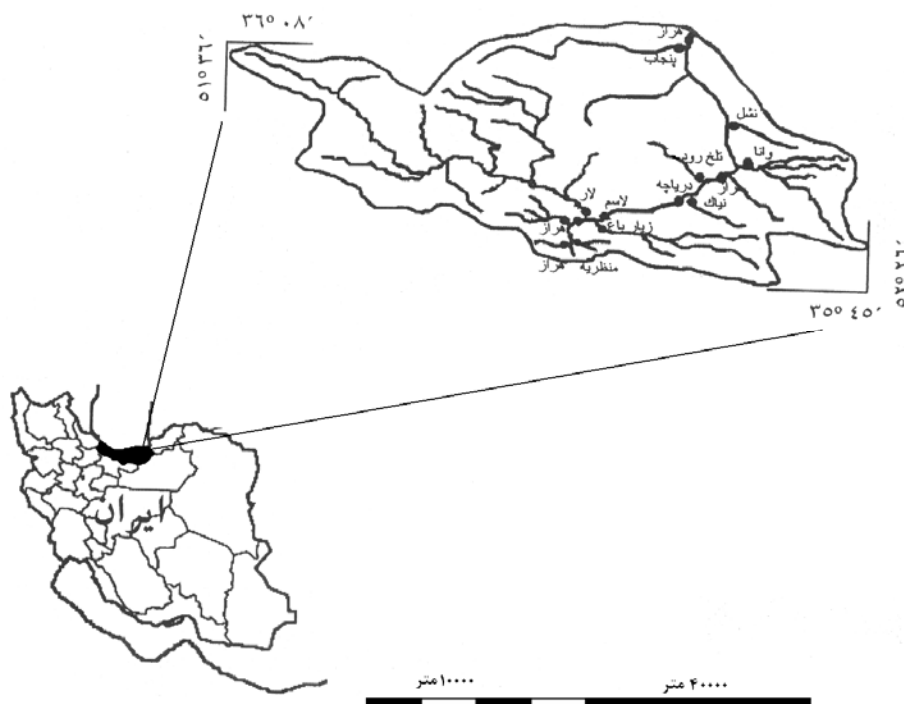
آب با ارزش ترین و مهم ترین ماده مورد نیاز بشر است و در مصارف آشامیدنی، بهداشتی، کشاورزی و صنعتی کاربرد و اهمیت آن نمایان می گردد. رشد روز افزون جمعیت، ارتقای سطح زندگی، توسعه شهرنشینی، صنایع و کشاورزی از عواملی هستند که افزایش مصرف آب و تولید فاضلاب در اجتماعات را باعث شده و موجب آلودگی محیط زیست می شوند (۱). محدودیت منابع آب و عدم تناسب مکانی و زمانی آن موجب ایجاد چالش هایی در ایران، همانند کل جهان شده است. به طوری که در آغاز قرن ۲۱ تعداد ۲۶ کشور جهان از کمبود منابع آب رنج می برده اند. این کمبود در سال ۲۰۵۰ حدود یک سوم از مردم دنیا را تهدید خواهد کرد (۲). این مسئله نیاز به برنامه ریزی و جلوگیری از حدر رفتن آب، کنترل و حفاظت از آن را ایجاب می نماید. مطالعه دقیق منابع آب و تعیین آلاینده های آن، پیشگیری، کنترل آلودگی آن ها و استفاده بهینه از منابع آب موجود با توجه به افزایش نیاز آبی الزامی است. آب های سطحی استعداد زیادی برای آلوده شدن دارند. این آب ها از دیر باز به طور جدی از سوی جوامع بشری و مراکز صنعتی مورد تهدید بوده اند که نتیجه آن فاضلابی است که از صنایع تولیدی و غیر تولیدی ایجاد شده و باعث به مخاطره انداختن شرایط اکولوژیک زیستگاه های آب زیان در این اکوسیستم ها می شود. رودخانه هراز یکی از رودخانه های مهم حوزه جنوبی دریای خزر (شکل ۱)، پر آب ترین رودخانه غرب مازندران و یکی از ۳ رودخانه پر آب شمال کشور محسوب می شود (۳) که از دامنه شرقی کوه پالون گردن، ۸۰ کیلومتری جنوب غربی آمل و ۷۰ کیلومتری جنوب غربی نور سرچشمه گرفته و تا پلور، رودخانه لار و از آن پس هراز نامیده می شود (۴). این رودخانه یکی از رودخانه های دایمی استان مازندران است که هنگام عبور از آمل آن را به دو بخش شرقی و غربی تقسیم می کند. طول رودخانه هراز ۱۸۵ کیلومتر بوده (۳) و حوزه آبخیز رودخانه هراز با مساحتی حدود ۵۱۰۰ کیلو متر مربع در بخش شمالی سلسله جبال البرز ۳۵ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۴۲ دقیقه عرض شمالی و ۵۱ درجه و ۲۷ دقیقه تا ۵۲ درجه و ۴۲ دقیقه طول شرقی واقع شده است (۴). در ایران هم

و رستوران‌ها، مزارع تکثیر و پرورش زیادی در آن تجمع یافته و در حال تولید می باشند. بر اساس آخرین آمار شیلات در این منطقه ۱۹ مزرعه در حال بهره برداری و ۹ مزرعه در شرف تأسیس و برای تأسیس ۱۱ مزرعه پرورش ماهی موافقت اصولی اخذ شده است (۵). به دلیل عدم امکان بررسی تمام طول رودخانه مورد نظر، ۴۰ کیلومتر از طول رودخانه که محل اصلی کارگاه‌های پرورش ماهی بوده (امامزاده هاشم تا پلیس راه بایجان) و آلودگی بالاتری نسبت به سایر قسمت های رودخانه دارد به منظور مطالعه انتخاب گردید.

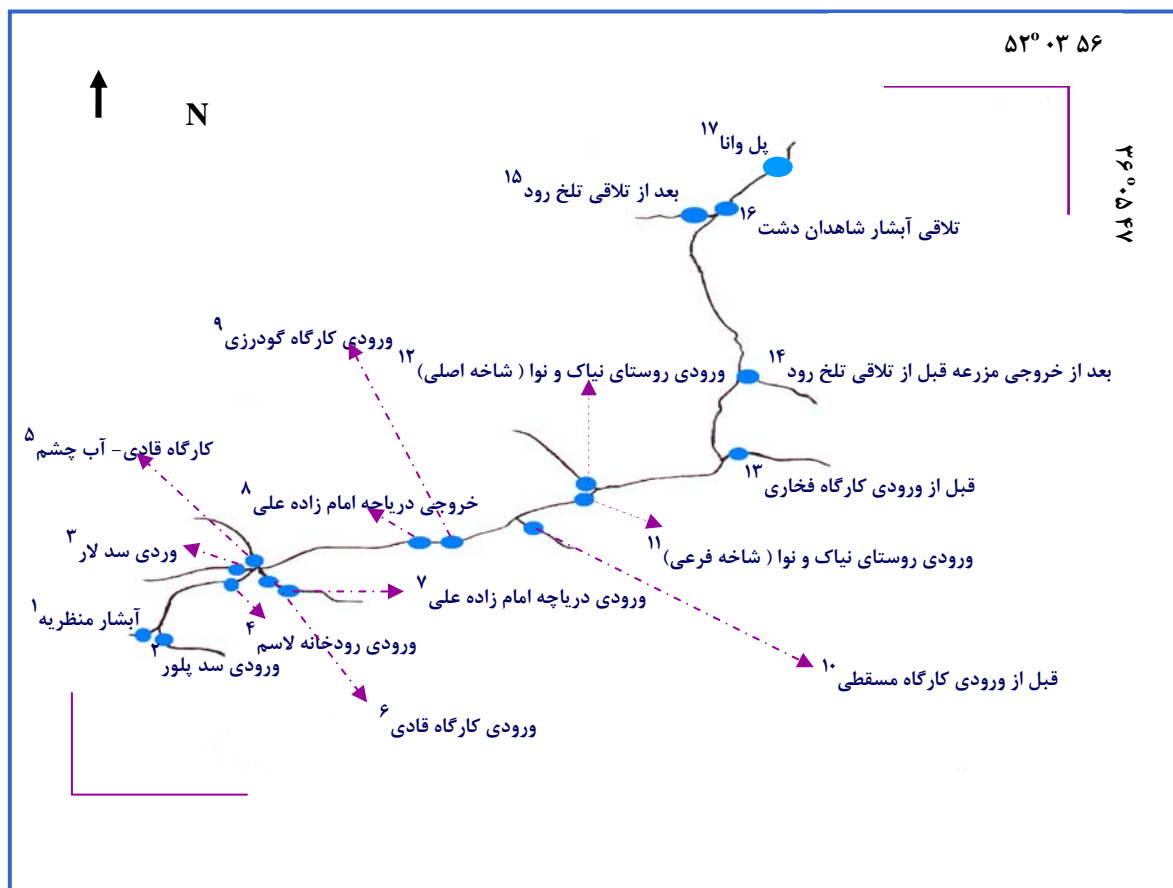
دست و پایین دست رودخانه، مقایسه آلودگی میکروبی در فصول و ماه های مختلف سال و همچنین مقایسه آب رودخانه با استانداردهای EPA جهت تعیین کاربری‌های مختلف، آب این رودخانه طی چهار فصل (از بهمن ۱۳۸۲ تا آذر ۱۳۸۳) در ۱۷ ایستگاه (شکل ۲) نمونه برداری شده و مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی

رودخانه هراز از رودخانه های مهم حوزه جنوبی دریای خزر می باشد که علاوه بر زمین‌های کشاورزی، مناطق مسکونی

شکل ۱- موقعیت و سیمای عمومی منطقه مورد مطالعه

شکل ۲- موقعیت ایستگاه‌های مورد مطالعه در رودخانه هراز

- نمونه برداری

عملیات نمونه برداری به صورت ماهانه (هر ماه یک بار و معمولاً اواسط هر ماه) از ایستگاه تعیین شده انجام گردید. نمونه برداری طی ساعات ۷:۳۰ صبح لغایت ۱۲ ظهر در یک روز انجام می‌گرفت. برای اخذ نمونه‌های آب از لوله‌های پلاستیکی استریل قابل اتوکلاو شدن استفاده شد. نمونه آب از وسط رودخانه به صورت یکجا تهیه و نمونه‌ها در کم‌ترین زمان ممکن به آزمایشگاه (در ماه‌های گرم در کنار یخ) منتقل شدند (۷).

- آماده سازی نمونه‌ها

پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه ابتدا با استفاده از سرم فیزیولوژی استریل از هر نمونه رقت‌های 10^1 ، 10^2 ، 10^3 تهیه و ترجیحاً از رقت 10^2 میزان ۱۰۰ و یا ۵۰ میکرولیتر به هر پلیت محیط کشت منتقل و پس از پخش نمونه به روش pour plate، پلیت‌های کشت در دمای $37-35$ °C به مدت

۲۴-۱۸ ساعت انکوبات و سپس نسبت به شمارش پرگنه‌های باکتریایی اقدام گردید. برای شمارش کلی باکتری‌ها از محیط آگار مغذی و برای شمارش کلیفرم و *E. coli* از محیط مکانکی آگار (MacConkey agar) استفاده شد. محیط‌های کشت ۴۸-۲۴ ساعت قبل از اخذ نمونه‌ها آماده می‌گردید.

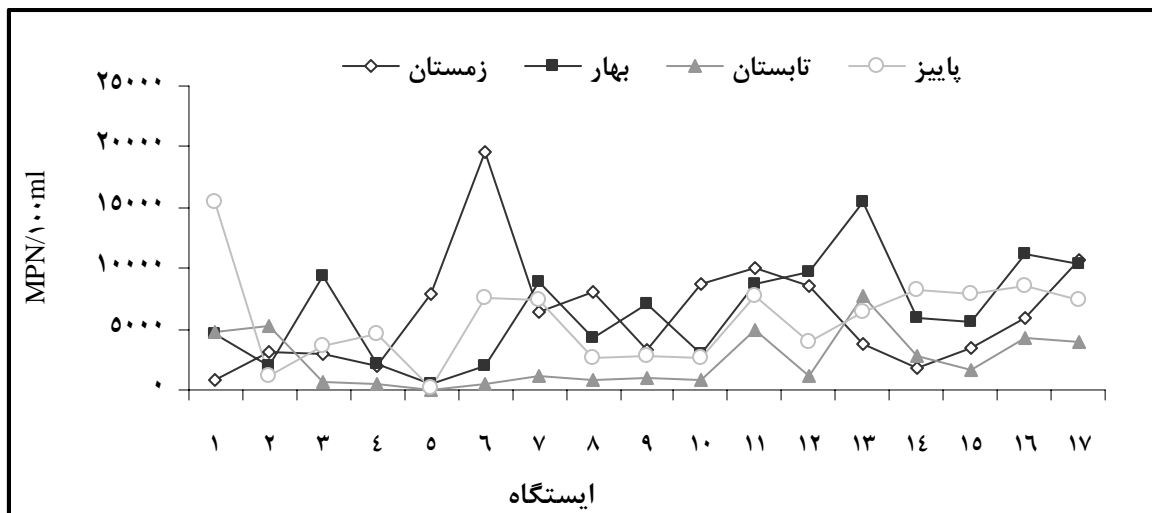
- تجزیه و تحلیل آماری

جهت آنالیز آماری و تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار Spss و Excel استفاده شد. ابتدا داده‌ها با استفاده از آزمون Kolmogorov-Smirnov مورد آزمون نیکویی برازش (نرمالیتی) قرار گرفتند. پس از آن که مشخص شد داده‌ها نرمال هستند. روش آماری Parametric انتخاب گردید. جهت بررسی وجود اختلاف آماری معنی‌دار بین ایستگاه‌ها و فصول مختلف سال از آنالیز واریانس یک طرفه (One way ANOVA) و آزمون LSD استفاده شد.

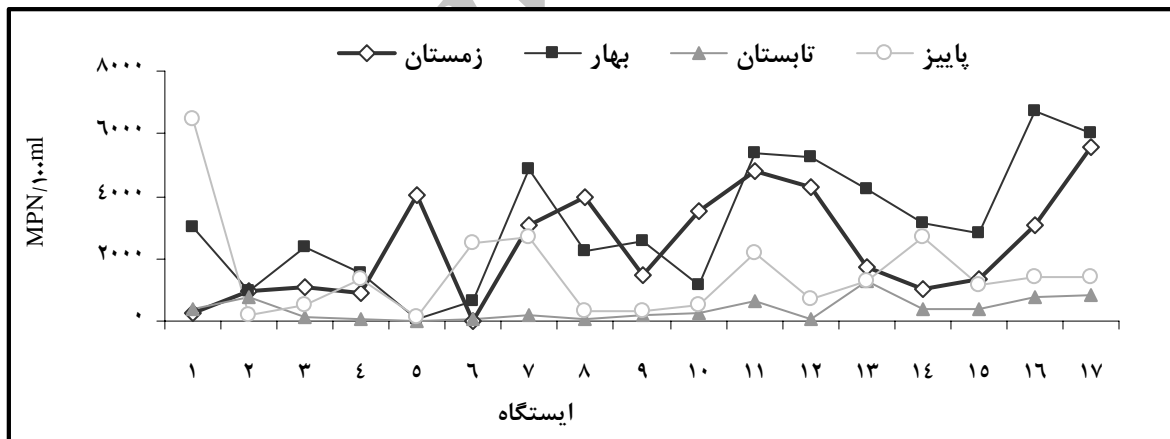
نتایج

میانگین *E.coli* در ایستگاه های مورد مطالعه از ۱۰۰ ml / ۱۵/۵۳MPN تا ۵ ایستگاه در ۶۰۴/۴۱۶ MPN /۱۰۰ml در ایستگاه ۱۱ نوسان داشت (نمودار۳).

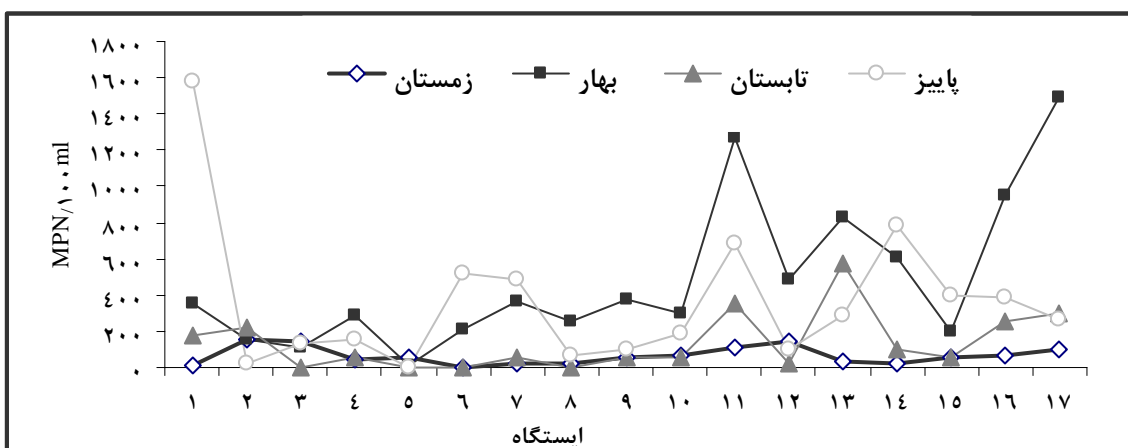
نتایج نشان داد که میانگین کل باکتری ها در ایستگاه های مورد مطالعه از ۱۰۰ml / ۲۱۳۸/۹۱۷MPN در ایستگاه ۵ تا ۸۳۵۲/۷۵ MPN /۱۰۰ml در ایستگاه ۱۳ نوسان داشت (نمودار۱). میانگین کلیفرم در ایستگاه های مورد مطالعه از ۱۰۰ml / ۷۹۹/۸MPN در ایستگاه ۶ تا ۳۴۵۸/۱۹MPN در ایستگاه ۱۷ نوسان داشت (نمودار۲).

نمودار ۱- تغییرات میانگین کل باکتری ها (Total count) در ایستگاه های مورد مطالعه در فصول مختلف سال

نمودار ۲- تغییرات میانگین کلیفرم در ایستگاه های مورد مطالعه در فصول مختلف سال

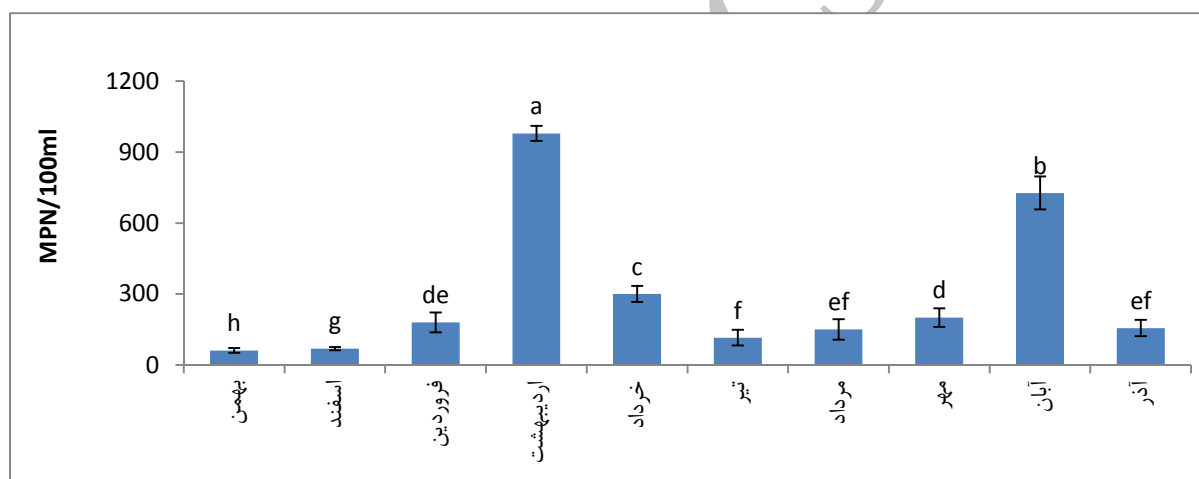

نمودار ۳- تغییرات میانگین *E.coli* در ایستگاه های مورد مطالعه در فصول مختلف سال

دامنه تغییرات میانگین *E.coli* در ماه های مختلف

از $61/35$ MPN / 100 ml در بهمن ماه تا 1500 MPN / 100 ml

در اردیبهشت ماه متغیر می باشد (نمودار ۴).

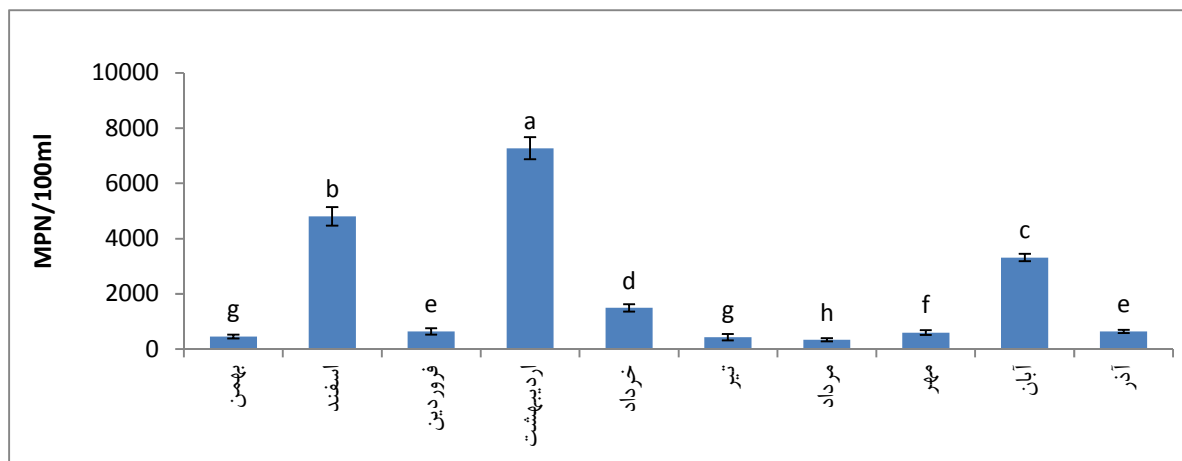

نمودار ۴- تغییرات میانگین *E.coli* در ماه های مختلف نمونه برداری

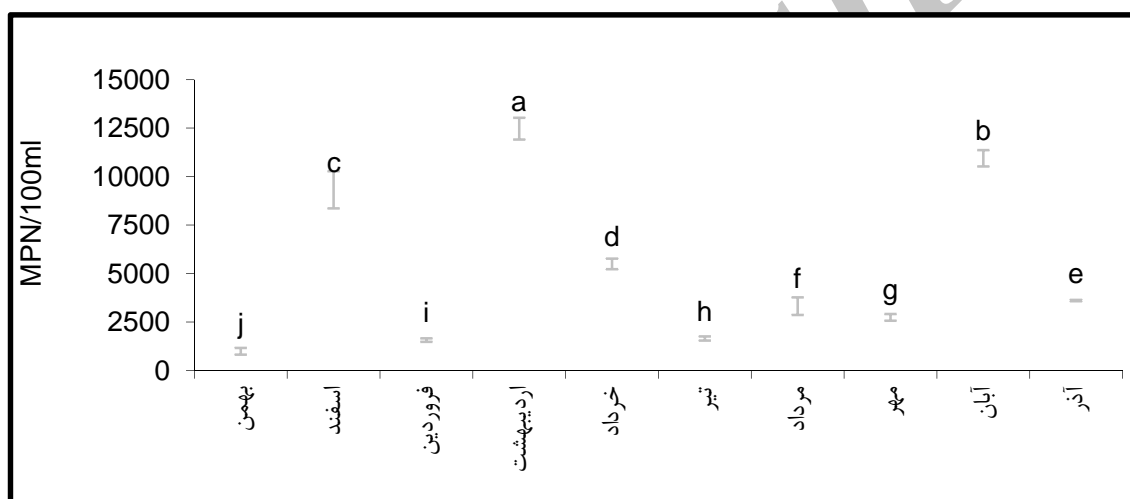
دامنه تغییرات میانگین کلی فرم در ماه های مختلف

از $335/3$ MPN / 100 ml در مرداد ماه تا 7270 MPN / 100 ml

در اردیبهشت ماه متغیر است (نمودار ۵).

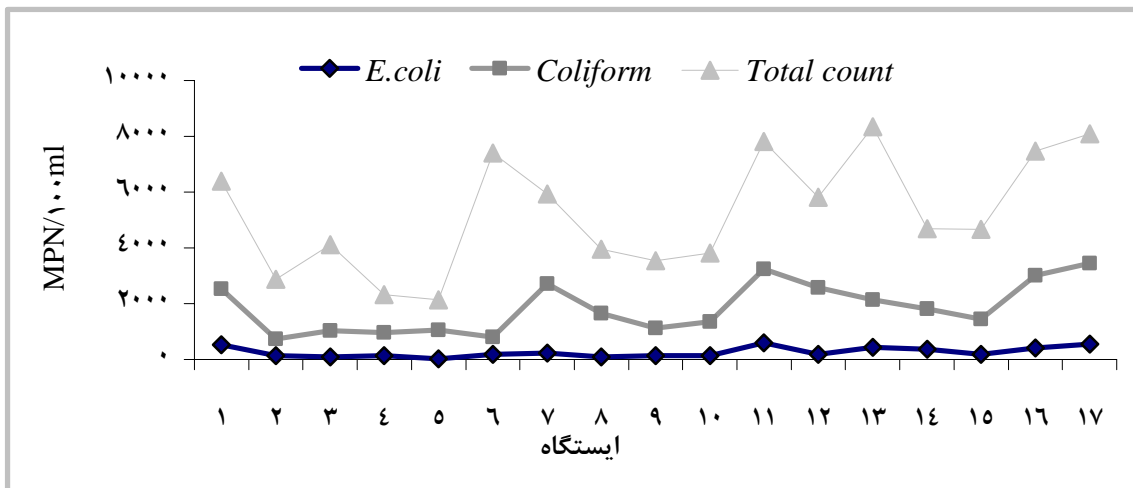
نمودار ۵- تغییرات میانگین کلیرم در ماه های مختلف نمونه برداری

نمودار ۶- تغییرات میانگین کل باکتری ها (Total count) در ماه های مختلف نمونه برداری

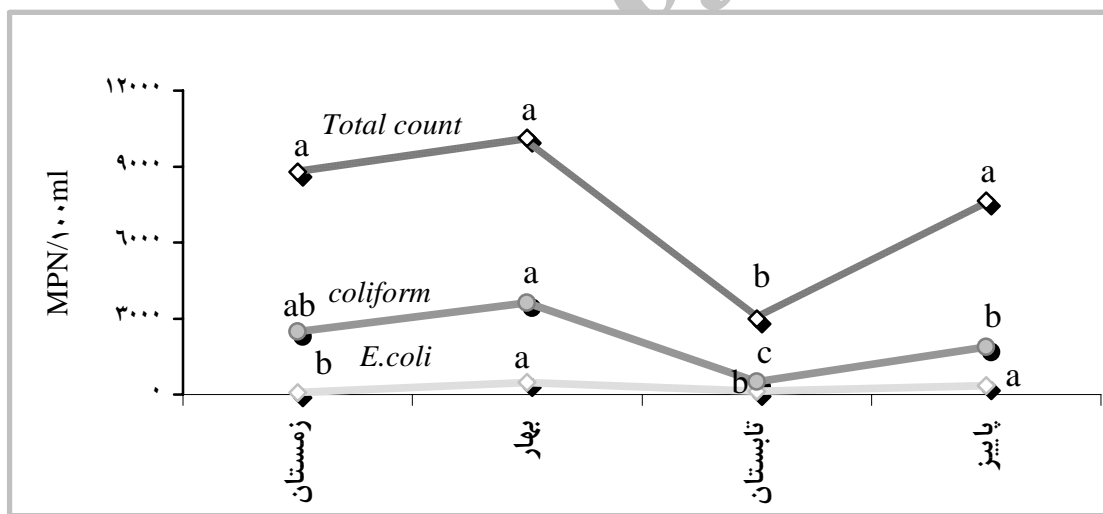
نتایج حاصل نشان دادند که بیشترین بار آلودگی میکروبی در این رودخانه در اردیبهشت ماه می باشد.

دامنه تغییرات میانگین کل باکتری ها (Total count) در ماه های مختلف سال از $979/54 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در بهمن ماه تا $12466/67 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در اردیبهشت ماه متغیر می باشد (نمودار ۶).

نمودار ۷- مقایسه تغییرات شاخص ها باکتریایی در ایستگاه های مورد مطالعه در رودخانه هراز در کل دوره بررسی

نتایج بررسی نشان داد که در تمامی ماه های مورد مطالعه مقدار بار آلودگی میکروبی در ایستگاه های پایین دست بیشتر از ایستگاه های بالا دست رودخانه می باشد (نمودار ۷).

نمودار ۸ - مقایسه تغییرات فصلی شاخص ها باکتریایی در رودخانه هراز

اختلاف در میزان *E.coli* و کلیفرم در ایستگاه های بالا دست و پایین دست معنی دار نبود (جدول ۱).

در طی مدت بررسی شاخص های باکتریایی مورد بررسی در فصل بهار به طور معنی داری بیشتر از سایر فصول است (نمودار ۸ و جدول ۲).

در کل دوره مورد بررسی ایستگاه های پایین دست رودخانه بار آلودگی میکروبی بالاتری نشان دادند. اما این

جدول ۱- نتایج آنالیز واریانس یک طرفه میزان باکتری‌ها در ایستگاه‌های مورد بررسی در رودخانه هراز

سطح معنی داری	F	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	منبع تغییرات	باکتری‌های مورد بررسی
۰/۲۶۳ ^{ns}	۱/۲۲۰	۳۲۳۸۱۹/۴۶۲	۱۶	۵۱۸۱۱۱۱/۳۹۷	بین گروه‌ها	<i>E.coli</i>
		۳۷۵۴۸۸/۲۸۱	۱۱۷	۴۳۹۳۲۱۲۸/۹۰۶	داخل گروه‌ها	
			۱۳۳	۴۹۱۱۳۲۴۰/۳۰۳	کل	
۰/۲۲۳ ^{ns}	۱/۲۷۳	۶۸۴۶۱۳۳/۱۹۷	۱۶	۱۰۹۵۳۸۱۳۱/۱۵۴	بین گروه‌ها	<i>Coliform</i>
		۱۰۱۳۴۵۱۸/۷۷۱	۱۳۹	۱۴۰۸۶۹۸۱۰۹/۱۱۳	داخل گروه‌ها	
			۱۵۵	۱۵۱۸۲۳۶۲۴۰/۲۶۷	کل	
۰/۰۰۰ ^{**}	۳/۰۶۱	۴۴۱۲۳۳۹۹/۳۰۰	۱۶	۷۰۵۹۷۴۳۸۸/۷۹۶	بین گروه‌ها	<i>Total count</i>
		۴۱۱۳۹۴۴۸/۲۰۲	۱۵۲	۶۲۵۳۱۹۶۱۲۶/۶۵۳	داخل گروه‌ها	
			۱۶۸	۶۹۵۹۱۷۰۵۱۵/۴۴۹	کل	

** تفاوت معنی دار در سطح ۹۹٪

^{ns} عدم تفاوت معنی دار

جدول ۲- نتایج آنالیز واریانس یک طرفه میزان باکتری‌های مورد مطالعه در فصول مختلف سال

سطح معنی داری	F	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	منبع تغییرات	باکتری‌های مورد بررسی
۰/۰۱۲ ^{**}	۳/۹۱۵	۴۰۳۹۴۴۱۸/۱۳۶	۳	۱۲۱۱۸۳۲۵۴/۰۰۰	بین گروه‌ها	<i>Total count</i>
		۱۰۳۱۸۳۱۲/۰۲۶	۶۴	۶۶۰۳۷۱۹۶۹/۶۳۸	داخل گروه‌ها	
			۶۷	۷۸۱۵۵۵۲۲۴/۰۴۴	کل	
۰/۰۰۰ ^{**}	۸/۷۱۷۱	۱۸۲۰۳۳۰۹/۶۳۱	۳	۵۴۶۰۹۹۲۸/۸۹۴	بین گروه‌ها	<i>Coliform</i>
		۲۰۸۸۲۲۹/۷۸۶	۶۴	۱۳۳۶۴۶۷۰۶/۳۰۱	داخل گروه‌ها	
			۶۷	۱۸۸۲۵۶۶۳۵/۱۹۵	کل	
۰/۰۰۱ ^{**}	۶/۶۴۹	۵۳۳۰۱۴/۵۹۱	۳	۱۵۹۹۰۴۳/۷۷۳	بین گروه‌ها	<i>E.coli</i>
		۸۰۱۶۲/۳۴۸	۶۴	۵۱۳۰۳۹۰/۲۹۴	داخل گروه‌ها	
		۴۰۳۹۴۴۱۸/۱۳۶	۶۷	۶۷۲۹۴۳۴/۰۶۷	کل	

تفاوت معنی دار در سطح ۹۹٪

جدول ۳- همبستگی بین شاخص‌های باکتریایی مورد بررسی

	<i>E.coli</i>	<i>Coliform</i>
<i>Total count</i>	۰/۷۹۶ ^{**}	۰/۹۲۴ ^{**}
<i>Coliform</i>	۰/۷۴۱ ^{**}	

** همبستگی در سطح احتمال ۹۹٪

تفسیر نتایج

می‌باشد که در این بررسی مقدار آن در فصل زمستان حداقل و در فصل بهار حداکثر است. بیشترین مقدار این شاخص در ایستگاه ۱۱ و کم‌ترین مقدار آن در ایستگاه ۵ دیده شد.

تغییرات شاخص‌های میکروبیولوژی مورد بررسی رودخانه هراز در طول ایستگاه‌ها و فصول مختلف بسیار گسترده است. یکی از شاخص‌های مورد بررسی *E.coli*

(۲). افزایش و کاهش میزان کل باکتری ها (Total count) و باکتری های کلیفرم رودخانه هراز با افزایش و کاهش میزان رسوب گذاری حوزه آبخیز رودخانه (۸) رابطه دارد. Ramos و همکاران (۲۰۰۶)(۱۳)؛ Mvungi و همکاران (۲۰۰۳) (۱۴)؛ Evanson و Ambrose (۲۰۰۶)(۱۵)؛ Mahler و همکاران (۲۰۰۰)(۱۶) رابطه ای قوی بین میزان بارندگی و رواناب ناشی از آن با افزایش میزان بار آلودگی میکروبی آب‌های سطحی به دست آوردند. جریان های سطحی مناطق مسکونی نیز با افزایش بارندگی شدت می یابد. افزایش جریان‌های سطحی باعث افزایش میزان کلیفرم در آب‌های سطحی می شود (۲۰۰۱، ۱۳، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱). استفاده از کودهای شیمیایی و سموم دفع آفات با شروع فصل کشت (بهار) به بالاترین مقدار خود در این فصل می رسد و سهم زیادی در آلودگی آب این رودخانه دارد. تحقیقات Kim و همکاران (۲۰۰۵) نیز نشان داد که افزایش پساب کشاورزی با افزایش میزان کلیفرم در آب همبستگی بالایی دارد (۱۱). ازدحام مسافران (۲۰۰۱، ۲۲، ۲۳) در کنار رودخانه در این فصل و افزایش فعالیت رستوران های اطراف، باعث شده که آلودگی در این فصل در مقایسه با سایر فصول به مراتب بیشتر باشد. از دیگر عواملی که باعث افزایش بار آلودگی میکروبی در این رودخانه می شود، حضور استخر های پرورش ماهی در اطراف رودخانه است که باعث افزایش رسوب گذاری، افزایش غلظت جامدات معلق و مواد آلی در آب های رودخانه می شود، که همه این موارد در افزایش بار میکروبی رودخانه موثر می باشند. با توجه به سیاست کشور مبنی بر افزایش تعداد کارگاه‌های پرورش ماهیان سردابی و همچنین عدم کنترل آلاینده های وارد شده به این رودخانه، در فاصله زمانی نه چندان طولانی آلودگی این رودخانه از معضلات جدی خواهد بود (۲۴).

در فصل تابستان به لحاظ کاهش در میزان بارندگی، پساب های کشاورزی و آلودگی های ناشی از آن، همچنین آلاینده های طبیعی (ناشی از جاری شدن رواناب، فرسایش خاک و انتقال مواد آلاینده از محیط اطراف به رودخانه) در این فصل به حداقل مقدار خود در مقایسه با سایر فصول می رسد

بالاترین مقدار *E.coli* به ترتیب در فصل بهار، پاییز، تابستان و زمستان به دست آمد، که بیشترین مقدار *E.coli* با فصول پرباران این منطقه (۸، ۹) هم خوانی دارد. تحقیقات Buckalew و همکاران (۲۰۰۶) نشان داد که مقدار *E.coli* در ماه‌های سرد کاهش می یابد (۱۰). نتایج تحقیق حاضر نیز گویای همین مورد است. تحقیقات Kim و همکاران (۲۰۰۵) نیز نشان داد که میزان *E.coli* در ماه‌های مرطوب ۷ برابر بیشتر از ماه‌های کم باران می باشد (۱۱). کاهش مقدار *E.coli* در فصل تابستان به دلیل کم شدن میزان بارندگی، کاهش رواناب و کاهش ذرات معلق در آب رودخانه می باشد. نتایج تحقیقات An و همکاران (۲۰۰۲) مشابه نتایج تحقیق حاضر است (۱۲).

یکی دیگر از عوامل تعیین کننده کیفیت میکروبی محیط های آبی، مقدار کلیفرم می باشد که مقدار این عامل در ایستگاه های مختلف و ماه های مختلف نوسان زیادی دارد و بیشترین مقدار آن در فصل بهار و کمترین مقدار در فصل تابستان می باشد. مقدار میانگین این عامل در ایستگاه های مورد مطالعه از $799/8 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در ایستگاه ۶ تا $3458/19 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در ایستگاه ۱۷ نوسان داشت. عامل مورد بررسی دیگر کل باکتری ها (Total count) می باشد که این عامل هم بیشترین مقدار را در فصل بهار و کمترین مقدار را در فصل تابستان داشت. مقدار میانگین این عامل در ایستگاه های مورد مطالعه از $100 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در ایستگاه ۵ تا $8352/75 \text{ MPN} / 100 \text{ ml}$ در ایستگاه ۱۳ نوسان داشت.

فصل بهار اوج آب دهی رودخانه (۸، ۹) و افزایش نسبی دمای هوا است. در این فصل ذوب برف در ارتفاعات و نزول بارش های بهاری عمل فرسایش را شدت بخشیده و میزان مواد آلاینده طبیعی در آب رودخانه به حداکثر خود در طول سال می رسد و باعث گل آلودگی آب رودخانه می شود. تحقیقات نادری و همکاران (۱۳۸۱) نشان داد که بین میزان کدورت آب و میزان کلیفرم موجود در آب همبستگی مثبت ($0/6 < r < 0/89$) و معنی داری ($p < 0/01$) وجود دارد

می باشد (۱۳). اما تفاوت در ایستگاه های بالا دست و پایین دست معنی دار نیست (جدول ۱). این مسئله نشان دهنده این است که در طول رودخانه هراز عوامل آلوده کننده طبیعی و مصنوعی پراکنده می باشند.

در کشور ایران موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی اعلام کرده است که آب آشامیدنی باید عاری از هرگونه کلیفرم باشد (استاندارد ۱۰۱۱). طبق استاندارد ایران آب رودخانه هراز در هیچ کدام از ماههای نمونه برداری جهت آشامیدن مناسب نیست. با توجه به مقادیر به دست آمده برای شاخص های باکتریایی مورد بررسی (کلیفرم و *E.coli*) و مقایسه آن ها با مقادیر مجاز اعلام شده (جدول ۴) آب رودخانه هراز جهت آشامیدن انسان، شرب احشام محصور شده، استفاده در صنایع غذایی، پرورش صدف خوراکی، حیات آب زیان، آبیاری محصولاتی که خام مصرف می شوند و استفاده های تفریحی (تماس با آب) مثل شنا، ورزش های آبی، SCUBA، شیرجه و ... در هیچ یک از ماههای مورد مطالعه مناسب نیست.

(۱). بعد از فصل تابستان با شروع بارندگی و جاری شدن رواناب و انتقال آلودگی ها از محیط اطراف به رودخانه مجدداً افزایش بار میکروبی را شاهد هستیم که این مقدار در آبان ماه به حداکثر می رسد. پس از آن به نظر می رسد با شروع فصل زمستان و کاهش دما و تبدیل شدن نزولات آسمانی از باران به برف، کم شدن فعالیت رستوران های اطراف، کم شدن ازدحام جمعیت (۱۸ و ۲۵) بار آلودگی میکروبی رودخانه کاهش می یابد به طوری که مقدار کلیفرم و کل باکتری ها (Total count) در بهمن ماه به حداقل رسیده و در اسفند ماه با شروع افزایش دما افزایش بار میکروبی در کل رودخانه هراز مشاهده می شود.

در طول دوره بررسی، ایستگاه های پایین دست رودخانه دارای بار آلودگی بیشتری در مقایسه با ایستگاه های بالا دست رودخانه بودند. در میان ایستگاه های بالا دست ایستگاه شماره ۱ بار آلودگی زیادی دارد که احتمالاً به دلیل برداشت شن و ماسه از بستر رودخانه و فعالیت معدن کاوی در بالادست این ایستگاه (۵)، ایجاد آشفتنگی در محیط آبی، زیاد شدن احتمال فرسایش خاک، گل آلود شدن آب، افزایش انتقال مواد از محیط اطراف به آب و زیاد شدن کلیفرم ها در آب

جدول ۴- حد مجاز شاخص های باکتریولوژی مورد بررسی برای اغلب کاربری ها (EPA).

Coliform(MPN/۱۰۰ml)	E.coli(MPN/۱۰۰ml)	کاربری
Coliform=۰	E.coli=۰	آب آشامیدنی، شرب احشام محصور شده و آب مورد استفاده در صنایع غذایی (بدون نیاز به تصفیه)
Coliform<۱۰MPN/۱۰۰ml	E.coli<۱۰MPN/۱۰۰ml	آب آشامیدنی، شرب احشام محصور شده و آب مورد استفاده در صنایع غذایی (فقط نیازمند ضد عفونی کردن)
Coliform≤۱۰۰MPN/۱۰۰ml	E.coli<۱۰۰MPN/۱۰۰ml	آب آشامیدنی، شرب احشام محصور شده و آب مورد استفاده در صنایع غذایی (نیازمند تصفیه مقدماتی)
Coliform ≤۴۳ MPN/۱۰۰ml	E.coli ≤۴۳ MPN/۱۰۰ml	پرورش صدف خوراکی و حیات آب زبان
Coli form ≤۲۰۰MPN/۱۰۰ml	E.coli ≤۷۷ MPN/۱۰۰ml	آبیاری محصولات میوه که خام مصرف می شوند و استفاده های تفریحی (تماس با آب) شنا، ورزش های آبی، SCUBA و شیرجه،...
-	E.coli <۲۰۰MPN/۱۰۰ml	استفاده چارپایانی که عموماً در مزارع استفاده می شوند
-	E.coli ≤۳۸۵ MPN/۱۰۰ml	آبیاری اماکن عمومی، چراگاه ها، استفاده های تفریحی (با تماس غیر مستقیم با آب)، صید و پرورش خرچنگ
Coli form ≤۱۰۰۰ MPN/۱۰۰ml	E.coli ≤۱۰۰۰ MPN/۱۰۰ml	آبیاری عمومی (general irrigation)
None applicable	None applicable	حیات وحش و آب آشامیدنی (با تصفیه کامل)

در حداقل ۹۰٪ از نمونه های برداشت شده در یک دوره ۳۰ روز

و سایر موارد دارد، برنامه ریزی جهت جلوگیری از ورود آلاینده ها به آن و اصلاح اراضی آلوده از طرق مختلف فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی الزام پیدا می کند. از آن جایی که این تحقیق با توجه به امکانات موجود در سطح محدودی انجام یافته است. لذا پیشنهاد می شود به منظور مدیریت بهتر رودخانه، تحقیقات کامل تری در مورد کیفیت شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی پساب های حاصل از کارگاه های پرورش ماهی و زمین های کشاورزی و اثر آن ها بر رودخانه هراز طی چند سال به طور مستمر و در فصول مختلف سال انجام گیرد. همچنین به منظور جلوگیری از سیر قهقراپی رودخانه در اثر ورود آلاینده ها، ظرفیت برد رودخانه و توان خودپالایی آن در برابر آلاینده ها تعیین گردد تا از مرگ تدریجی این بوم سازگان مهم جلوگیری شود.

استفاده از آب رودخانه غیر از ماه های اردیبهشت، خرداد و آبان جهت چارپایانی که عموماً در مزارع استفاده می شوند مناسب است.

میزان کلیفرم و *E.coli* به دست آمده غیر از ماه های اردیبهشت و آبان با میزان مجاز جهت آبیاری اماکن عمومی، چراگاه ها، استفاده های تفریحی (با تماس غیر مستقیم با آب)، صید و پرورش خرچنگ مطابقت دارد.

آب رودخانه در ماه های بهمن، فروردین، تیر، مرداد، مهر و آذر جهت آبیاری عمومی مناسب می باشد.

کاربری مجاز دیگری که برای این رودخانه می توان در نظر گرفت استفاده از آب آن برای حیات وحش و آشامیدن (با انجام تصفیه کامل) می باشد. با توجه به نقشی که رودخانه هراز در تغذیه سفره های آب زیرزمینی، استفاده از آن در زمین های کشاورزی، در جهت مصرف دام، طیور، مهاجرت ماهیان خاویاری

منابع

- Wastewater, 20th ed. American Public Health Association, Washington, DC.
۸. یثربی، ب. ۱۳۸۴. بررسی اثر توزیع مکانی و زمانی بارندگی روی رواناب حوزه آبخیز هراز. پایان نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۹۰ص.
 ۹. آقاییگی، س. ۱۳۸۴. الگوی تغییرات زمانی و مکانی رسوبات معلق در زیر حوزه های مهم رودخانه هراز. پایان نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۷۷ص.
 10. Buckalew, D. W., Hartman, L. J., Grimsley, G. A., Martin, A. E. and Register, K.M. 2006. A long- term study comparing membrane filtration with Colilert defined substrates in detection fecal coli forms and *Escherichia coli* in natural waters. *Journal of Environmental Management* 80:191-197.
 11. Kim, G. T., Choi, E., Lee, D. 2005. Diffuse and point pollution impacts on the pathogen indicator organism level in the Geum River, *Korea Science of the Total Environment* 350: 94– 105.
 12. An, Y. J., Kampbell, D. H., Breidenbach, P. G. 2002. *Escherichia coli* and total coliforms in water and sediments at lake marinas. *Environmental Pollution* 120:771–778.
 13. Ramos, M. C., Quinton, J. N., Tyrrel, S. F., 2006, Effects of cattle manure on erosion rates and runoff water pollution by fecal coli forms. *Journal of Environmental Management*, 78: 97-101.
 14. Mvungi, A., Hranova, R. K., Love, D., 2003. Impact of home industries on water quality in a tributary of the Marimba River, Harare: implications
 ۱. پری زنگنه، ع. ح. عابدینی، ی. ع و قدیمی، ی. ۱۳۷۶. عوامل طبیعی موثر در کاهش آلودگی و افزایش قدرت خودپالایی آب ابهررود در استان زنجان. مجموعه مقالات ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. مازندران. دانشکده علوم پزشکی و بهداشت.
 ۲. نادری، ش. شریعت، م. ندافی، ک. واعظی، ف و زراعتی، ح. ۱۳۸۱. بررسی ارتباط بین میزان شاخص های بیولوژیک و پارامترهای کیفی آب در سیستم توزیع آب آشامیدنی مناطق روستایی استان قزوین. مجموعه مقالات ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. مازندران. دانشکده علوم پزشکی و بهداشت.
 ۳. افشین نژاد، ی، ۱۳۷۳. رودخانه های ایران جلد دوم، انتشارات وزارت نیرو- شرکت مهندسی مشاور جاماب.
 ۴. روشن طبری، م. ۱۳۷۵. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه هراز، مجله علمی شیلات ایران، ۲: ۲۸-۴۵.
 ۵. ملازاده، ن. ۱۳۸۴. تعیین کلاس کیفی آب رودخانه هراز با استفاده از شاخص زیستی هیلسنهوف و پارامترهای فیزیکوشیمیایی، پایان نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۷۴ص.
 ۶. آراین، س. هاشمی، س. م. ۱۳۸۱. تست MPN و عوامل موثر در آن جهت شناسایی آلودگی مدفوعی منابع آب. مجموعه مقالات ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. مازندران. دانشکده علوم پزشکی و بهداشت.
 7. American Public Health Association (APHA), American Water Works Association (AWWA), Water Environment Federation (WEF), 1998. In: Clesceri, L.S., Greenberg, A.E., Eaton, A.D. (Eds.), *Standard Methods for the Examination of Water and*

- on water quality in Malawi_ s urban poor areas: a case study of south Lunzu Township in the city of Blantyre. *Physics and Chemistry of the Earth*, 27: 845-850
21. Venter, S. N., Steynberg, M. C., De Wet, C. M. E. Hohls, d., Du Plessis, G., Kfir, R., 1997. A situational analysis of the microbial water quality in a peri-urban catchment in South Africa. *Water Science and Technology*, 35: 119-124.
۲۲. مهرداد، ن. و تکدستان، ا. ۱۳۸۱، بررسی میزان ایشرشیاکلی و استرپتوکوکوس فیکالیس در آبهای ساحلی منطقه مازندران و مقایسه آن با استانداردهای جهانی (مطالعه موردی سال ۱۳۸۱). مجموعه مقالات ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. مازندران. دانشکده علوم پزشکی و بهداشت.
23. Baghel, V. S., Gopal, K., Dwivedi, S., Tripathi, R. D., 2005. Bacterial indicators of fecal contamination of the Gangetic river system right at its source. *Ecological Indicators*, 5: 49-56
۲۴. کاظم زاده خواجوی، ا. ۱۳۸۱. ارزیابی آلودگی ناشی از کارگاههای پرورش ماهی قزل آلا در رودخانه هراز، پایان نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، دانشگاه تربیت مدرس، ۸۲ص.
25. Al-Kharabsheh, A. A., 1999, Influence of urbanization on water quality at wadi Kufranja basin (Jordan). *Journal of Arid Environmets* 43: 79-89.
- for urban water management. *Physics and Chemistry of the Earth, Parts A/B/C*, VO 28, I 20-27, pp 1131-1137
15. Evanson, M.R., Ambrose, F., 2006. Sources and growth dynamics of fecal indicator bacteria in a coastal wetland system and potential impacts to adjacent waters. *Water research*. 40:475-486.
16. Mahler, B.J., Personne', J. C., Lods, G. F., Drogue, C. 2000. Transport of free and particulate-associated bacteria in karst. *Journal of Hydrology* 238: 179-193
۱۷. سلماسی، رو چرخابی، ا. ح. ۱۳۸۱. بررسی منابع آلودگی و علل کاهش کیفیت آب و خاک در حوزه آبخیز تلخه رود (آجی چای) در آذربایجان شرقی. مجموعه مقالات ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. مازندران. دانشکده علوم پزشکی و بهداشت
18. Banat, I. M., Hassan, E. S., EI-Shahawi, M. S., Abu-Hilal, A. H., 1998. Post – Gulf- war Assessment of nutrients, heavy metal ions, hydrocarbons and bacterial pollution levels in the United Arab Emirates coastal waters. *Pergamon Environment Intemafional*, 24: 109-116
19. Jagals, P., 1997. Storm water runoff from typical developed and developing south Africa urban developments: definitely not for swimming. *Water Science and Technology*, 35: 133- 140
20. Palamuleni, L. G., 2002. Effect of sanitation facilities, domestic solid waste disposal and hygiene practices